

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacræ Theologiæ Professoris, Et sanctæ Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtvtibvs,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

Continet Tractatvm Serie Vigesimvm-Octavvm De Matrimoniis, &
Sponsalibus, cum Indicibus necessariis

**Castro Palao, Fernando de
Lugduni, 1669**

Quid sit Matrimonium legibus ciuilibus, Ecclesiasticisque punitum. §. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76659](#)

padre o hija se malda de su cuerpo.] Eccl. 11. extendit ad filios. Verum leges haec per l.8. rit. 7. part. 6. correxerunt sicut quidem ibi dicitur. [Mas si por alguna otra razon querier que no fuese de las obediencias en estas leyes desheredado el padre a su hijo, nouatridia el tal desheredamiento.] Et ita tener Sanch. lib. 4. disp. 24. Molin. Theolog. tract. 2. de matri. disp. 126. pag. 1039.

13. Dubitan autem Doctores, & merito, An leges haec, & aliae similes loquentes de penis appositi contrahentiam matrimonium contra rationabilem voluntatem parentum. Iure Canonico sibi abrogatae. Afirmant abrogatas esse Panormit. aliquis relatis Couarui. 2. p. de matri. cap. 5. §. 8. num. 5. Cuiac. abfornat. cap. 6. Azor. 1. p. lib. 5. infit. cap. 2. pag. 473. Sanch. lib. 4. disp. 2. num. 2. Vazquez. disp. 4. de matri. cap. 2. numero 24. Gaspar Hurtado. disp. 6. officiale. 9. num. 3. Mouentur, quia ius Canonicum suministrum libertatem in matrimonio contingenit, & requirit idemque pecuniam sponteibus apposita annullat covenit, deponit. Exhereditatio autem grauissima pena est libertati matrimonii maximè obflat. Præterea condere leges circa matrimonium, & de illarum obseruatione iudicium ferre potestas Ecclesiastica est, non ciuilis. cap. tuam de Ordine agni. & capite causam et 2. Qui filii sint legitimi, cap. de sponsalibus.

14. Verum contra sententia mihi probabilius est, quam defendit Iustinus Clarus præt. q. 8. 1. Sotus in 4. d. 9. 3. n. 1. ad 4. Ant. Gomez ad leg. 49. Tauri. num. 2. Molina Iesuita. lib. 4. de matri. lib. 1. p. 176. num. 24. pag. 103. Ferdinand. Rebello de matri. q. 14. sect. 3. Pet. Gregor. lib. 1. syn. agm. cap. 3. num. 2. Basil. Fonce. lib. 2. de matri. cap. 1. numero 29. & ali plures ab eisdem relatis. Moneor, quia appositi prenupti nubent contra voluntatem parentum rationabilem, maxime si nubat indigo, & luxuriolam vitam degat, non est causa matrimoniales iudicare, neque matrimonij contrarii impedire, sed bono filiorum prouide, & coningi abusus impetus, inimicitias, odio, & dissensiones vitae, quae regaliant ex matrimonio contra voluntatem parentum introiuntur solent. Addi hanc exhereditationem non penam, sed paup. ne gardebam, effe iudicandam, quippe filius iure naturæ solum debet vel almenta, quae illis, ad vitam necessaria fuisse: hereditas autem, & successus iure possum est introducta. Meno ergo ius ipsum positivum praedictam successione denegare potest filius voluntati parentum iusta in re tam grau contradictionibus, si quis solent majorans denegari ius qui impares nuptias contrahunt.

15. Hinc contraria ratio soluta manet, nam esto exhereditatio penitit, non tamen est constituta ad impedientium matrimonium, sed ad impediendum illius abusum. Neque Textus in cap. 1. s. 3. de sponsal. nobis adversatur, ibi enim prohibetur pena conuenientiis apposita recedentibus a matrimonio vicinque contracto, ex qua prohibitione non licet inter prohibitam esse penam apposita nubentibus contra ultam voluntatem parentum, quia haec appositi prenupti nullum matrimonio praeciduntur aucti, sed potius eus penam promovunt, & contrahentiam bono. Reparabiturque paci consilium.

16. Causa autem iuste, ut filia à parentibus exhereditatio possit sufficiens ut ei alimenta denegentur, præter ea quæ ad vita sustentationem in fine necessaria, ut recte docuit Molina. Iesuita, disp. 16. s. 1. fine. & disp. 17. n. 20. pag. 103. Quoniam inquit Molina Iesuita, lib. 2. de primigen. cap. 16. num. 3. & probabile reputat. Sanch. lib. 4. disp. 2. 6. num. 1. licetum esse prædicta filie alimenta denegare. Sed testius Couarui. 4. de matri. 2. p. 1. §. 8. n. 17. Sanch. lib. 4. de matri. disp. 2. 6. n. 1. Molin. Theolog. supra. Gutierrez. de matr. cap. 79. num. 4. contrarium fumant, cu quod alimenta iure naturæ debet sunt quae denegari non debent ob i. quod licet filii præstare possunt.

17. Filii vero minori 25. annis nubenti aliqui patris confessi, & sine promissione doris non teneant patrem, dolem constitueri, et si dignus, si aliunde habet bona, quibus sustentari possit, ut probabilius defendit Couarui. 2. p. 4. decret. cap. 3. §. 8. num. 8. Sanch. disp. 16. num. 17. Colligiturque ex leg. 8. s. 1. part. 4. Et quod tenebentiam debitam patrem non habent. Sed contrarium fatus probabile est, siquidem dos non solum ad vita sustentationem conceditur, sed ut onera matrimonij portari possint faciliter iuxta Textum in cap. salvo ritore, de usu. At patrem teneant dotare filiam, etiam si aliunde habeat alimenta, & dolem non promiserit, ut docet Glosa in cap. de raptoriibus, in fine 16. q. 1. & decidi videatur leg. 8. s. 1. cap. 4. ibi: [El padre quando casa suja en su poder, quisiere aya el la algo de suyo o de otra parte o no, teniendo es el padre de la casa, y de la dotar.] Ergo ipsa nubens digno recte negavit patris gessu, fecit enim quod ipse patre facere tenebatur. Non ergo conqui potest de matrimonio contracto à filia absque eius confessu, & consequenter nec penam priuationis doris luere debet.

18. Verum si filia maior sit 25. annorum, etiam si indigo abque patris confuso nubat, teneat patrem eam dorare, quia ipsa patri tribuendum est quod indigo nupserit, cum tam

longo tempore matrimonium disulerit: sautque lex regia s. ist. 7. part. 6. Et tradit aliis relatis Sanch. dicta disp. 16. num. 1. Quod censorem limitandum, ut solum concederetur dos necessaria ad vitæ sustentationem tam ipsius, quam viri, quia licet culpam mortalem in contraheudo matrimonio cum indigno non commiserit, ac commisit ciuilem, & politican graui nota parentem, & familiam afficiens, ob quam cauila merito potest privari alimentis, & dore, quæ nec promissa est, nec iure naturæ debet, ut bene iudicat Sanch. num. 18. in fin. Vide Couarrua, & Gutierrez, & Molinam loc. alleg.

P V N C T V M X I I I .

De matrimonio clandestino.

S. I.

Quid sit matrimonium legibus Ciuilibus,
Ecclesiasticisque punitur?

1. Duplex est species matrimonij clandestini.
2. Quis sit differentia inter has species?
3. Matrimonium omisiss denunciationibus culpabiliter celebra-
rum personarum clandestini matrimonij affectur.

1. E si aliqui Canonista plures species matrimonij clandestini enumerent, verior sententia affirmat Solani duplicitem speciem legibus ciuilibus, Ecclesiasticisque puni-
tam enumerandam esse, nec potest in matrimonium hac fine Parocho, vel testibus vel si habet omisiss denunciationibus, ut
benè comprobant Sotus. in 4. d. 18. q. 1. art. 1. paulo post princeps
Saizedo in prædicto anno 1673. in print. Sanch. lib. 2. disp. 1. n. 3. Gutierrez lib. 2. præt. q. 4. num. 13. & de matri. c. 5. num. 1. Coninch. disp. 27. in print. Neque ab hac clandestinitate exculcatur matrimonium publice celebratum ei Parochi, vel testium præ-
sentiis, denunciatione in fine punitio defit, quippe est factum omisiss a iure requisitus, quod solliciti, ut clam factum esse dicatur iuxta doctrinam Barti in leg. in print. vers. qualiter si de vita impiorum. Et tradit Gloria cap. fin. verbo, clandestina, de
clandestina deponit, fit cap. 2. verbo publica. Qui filii sint legitimi.
Et docuit Gutierrez. lib. 2. præt. q. 4. lib. num. 3. Et de matri. cap. 5. num. 7.

2. Inter has species clandestini matrimonij duplex est differencia: Prima, & præcipua, quod matrimonium sine Parocho, vel testibus contrahut illis in locis, in quibus Trident. Concilium publicatum est nullum est, & irrum; secunda vero contractum omisiss denunciationibus. Secunda differencia est, quod penam impositam non in leg. 49. Tauri exhereditacione, quæ est lex isti. i. lib. 3. recipiat, tum in aliis antiquis Textibus isti, de clandestina deponit. Locum non habeant comparatione matrimonij clandestini, quod nullum est, quia spectabat matrimonium clandestinem, quod verum matrimonium est, non vero matrimonium quod nullum est, nullamque obligationem patet, ut recte considerarunt Did. Perez, 1. i. i. 1. lib. 5. ord. §. item scilicet Palacio Robios leg. 49. Tauri. 3. & 4. Et ibi Castillo n. 17. Maticuzo leg. 1. i. i. 1. lib. 3. recipiat, gloss. 7. in fine. Et ibi Azeudo, n. 4. Molinale. iuta, i. i. trad. 2. disp. 17. 9. observa. Sanch. lib. 3. disp. 2. num. 5. Gutierrez. lib. 2. præt. q. 4. anist. 1. & de matri. c. 5. num. 1. aduersus Gracian. reg. 8. 3. num. 11. & reg. 194. num. 9. Zeuallos in præt. qq. 9. 5. num. 13.

3. Matrimonium vero præsente Parocho & testibus celebratum omisiss culpabiliter denunciationibus, quia ex commandante sententia clandestinum est, peccatis omnes contrahit, quia matrimonio clandestinum iure antiquo imposita erant, ut colligatur ex cap. fin. §. si quis vero de clandest. deponit, ibi enim matrimonium clandestinum appellatur, cui monitiones non præmituntur. Neque a Concilio Trident. hac in parte aliquid mutauit est, quia potius confirmatum cap. 1. Et §. 1. 2. 4. de reform. matri. illis verbis: Et Lateraneuf. Concil. vestigis inherendo. Et tradit aliis relatis Sanch. lib. 3. de matri. disp. 1. num. 7. Gutierrez lib. 2. præt. quest. 4. num. 8. & de matri. cap. 5. num. 1. Quapropter filii natu ex prædicto matrimonio illegitimi censendi sunt ex Textu in cap. cum inhibito. §. si quis vero de clandest. deponit, sicut pluribus relatis docet Zeuallo. in suis qq. præt. q. 697. num. 4. Sanch. lib. 3. disputat. 1. num. 12. Gutierrez. cap. 5. de matri. num. 8. Sed vide quæ diximus 2. part. tradit. 1. de benef. disp. 4. præt. 1. §. 1. Et legg. & quæ sunt dicenda §. vti. huius Punct. vbi de peccatis clandestini matrimonij.

Diximus culpabiliter denunciationibus, quippe si ex dispensatione Episcopi, vel alias ob casu virginitem omniantrum, matrimonium clandestinum censendum non est, nec clandestini matrimonij penis afficiendum, ut bene adverbit Sanch. lib. 3. disp. matri. 1. num. 3. Gutierrez. de matri. cap. 5. num. 4.

§. II.